

Zeitschrift: Annalas da la Societad Retorumantscha
Herausgeber: Societad Retorumantscha
Band: 75 (1962)

Artikel: Poesias
Autor: Cloetta, Gian Gianett
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-226211>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 02.04.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Poesias

da G. G. Cloetta

Ün nosch sömmi

Cun mieu schluppet e leiv il pet
giraiva la muntagna.
Tuot que m'ais cher, que ch'ögl po trer,
il muond e sa cuccagna.

Vain ün tractor cun roudas d'or,
aschigls scu lains d'tettaglia,
e chargia sü, adüna pü,
cha sves l'aschigl tresaglia.

El pigl' il gross, el pigl' il stigl,
nu güd' üngüna luotta,
pigl' il terrain our suot il chül,
el nun ans lasch' ünguotta.

El piglia no tuot que ch'el po,
il bös-ch ed eir la ramma,
el tschütscha our dal fuonz dal cour
la tschauntscha da la mamma.

Ans lascha bluot, el piglia tuot,
la grippa, terr' ed ova,
schi, el pigliess, scha el pudess,
dal tschêl la culur blova.

E nus dain tiers, quist cinic viers,
sgniervos fin la chamischa,
schi, nus'ns tgnain bun dal profitun —
Però chafuol sü dal vallun
immens' achüsa suosda.

Cour e cho

Cour e cho staun ir insembel
per obtegnèr la victoria.
Ma il cour nu saja trembel
ed il cho be vanagloria!

Cour e cho staun ir insembel
per ün viver cristianaivel.
Cha il cour pür main' il rembel,
tegn' il cho il sgür frandaivel!

Cun güstia e fermezza
navigescha la barchetta
culla guida da sgürezza,
dad amur e ferma cretta.

Uossa cha l'orcan pür vegna!
Il repar ais ferm avuonda,
sülla barcha Gesu tegna
ferm in maun il vent e l'uonda.

Critica

Tü poust schminuir e poust blasmer
 mi' ouvr' e poesia,
 tü poust dal tuot la taschanter,
 l'intera ouvra mia.

Mo tü nu mazzast que ch'ais viv,
 cun tuotta melvuglientscha,
 cun vanaglori' e sen fadiv
 e fosa condolentscha.

Eau scriv precis scu cha *eau* vögl
 e cha minchün inclegia,
 na furmantins e bögl-in-bögl,
 ch'üngün crastiaun nu legia.

Nu vegn ad impraster ninglur,
 ne Sartre ne Jules Verne,
 las pennas estras m'faun sgrischur,
 chi stettan ill' inchernä!

Cha oters scrivän lur affer,
 scha els nu saun fer sainza!
 Cun cedlas our dal dicziuner,
 ch'ün legi' e s'indrümainza!

Eau renunziesch, e que cun schlauntsch,
 a simla violenza;
 invers nos simpel, s-chet rumauntsch
 retegn que per decenza.

Fain d'munts

Lascha pür ch'ün rapl' il nas!
Veglias schlernas e roderas
han manà a noss babuns
pan in chargias millieras.
Eir scha'ls serraduoirs sun strets,
crapparias e stipüras,
e'l transport cun quels muojets
eiran ris-chs ed aventüras,
ma il fain da munts sü là
ha vigur ed ha sustanza,
si'odur in meis tablà
m'ais sco chara regordanza.
O, qua vez eu a glüscher
nossa pizza indorada,
giod quel ajer cler e pür,
vez l'intera ma vallada
e m'allegr d'la libertà
e da quella düra stainta,
gnanc' il serraduoir sü là
nun innatscha e's palainta.
Dür acquist pür ans ais char
e'ns preserva da desditta,
ans fa abels da'ns dostar
e far frunt in quaista vita.

Veja digl Tumes-ch

Salegd!

(Pled da Brauégn)

O'gl da che fer cun «salider»?
 scu ch'ev crajegva anch'adena,
 u dess'igl forza deriver
 digl vîgl laten? Ev crèj tuttena,
 ch'en zèja memma gluntsch tscharchond,
 la Veja digl Tumesch dasperas,
 cun nom rumantsch, è sgigr en grond
 susten dlas mes idejas cleras:
 O, chi chi ò scu ev passo
 igls zégs d'infanzi' a zuanterna
 bi lò antuorn, resent' a so
 anfen igls zégs dla sê viglderna,
 parche ch'la val ò nom Salegd.
 Las ses Mignacclas amiegvas
 salegdan Tuors cun cher anvegd,
 er schi èn propi solitarias.
 A sch'en par cas rivegva sé,
 mattegv' igls pègs ent la valletta,
 kel pgliegva sgigr darcho cun sè
 en cher salegd palla sê veta.
 Parkè t'salegda igl mes cor,
 ti cher Salegd dla mê infanzia,
 pa'gls chavels alvs anch'en tesor,
 tar mè nu vês mê an schmanchanza.

Traducziuns per notas dad E. Broechin

Davo ta chasa

Suainter Adolf Frey per C. M.

I'l üertet davo la chasa,
 tanter rösas e rosmarin,
 m'hast bütschà ant la partenza
 ed est ida be scuzzin.
 Stailas sur la val glüschivan,
 lönch meis ögl nun he stachà;
 dal godet ta chanzunetta
 in meis cour ha rebombà.
 Ah, la not il sön m'turmainta,
 eu suspür: O, vainst tü bod?
 E que'm para, cha eu sainta
 ta chanzun nan our dal god.

Eu vegn ma via

Suainter Ernst Zahn, C. M.

Eu vegn adüna ma via
 e sainza guarder dla vart,
 ingio qualch' ami surria,
 inimis stan cun somber sguard.
 E scha lusingias m'assaglian:
 «Quel suos-ch'as laschar vair!»
 Eu pens: lusingias as sbaglian,
 eu pass e vögl taschair.
 Scha d'otras varts as sainta:
 «Seis fat nu'm vout dir bler!»
 Meis ögl nun as movainta
 dal böt lontan e cler.
 El ais inarrivabel,
 e fors' eir per mai sves,
 mo eu am fess culpabel,
 sch'eu giò d'ma via gess.

Chanzun da saira

Suainter William Wolfensberger, per C. M.

Il di fingià sblachischa,
 el vour uoss' ir tscherchar seis pos,
 sumbriva ins-chürischa,
 cuvern' il muond quiet e clos.
 Meis cour, chalchè d'anguoscha,
 el va girand, girand cuntin,
 ma pos el nu cugnuoscha,
 e pos vuless, repos divin.
 Il s-chür cuntin s'avanza,
 sco cha güst tuot vuless svanir,
 svesse ma plü granda spranza
 am para l'ultim da spassir.
 O dà in mai clerezza,
 cun tia ouvra da splendur,
 d'salüd e da bellezza
 cuolmescha'm fin a l'ur.

Sur la via

Suainter l'ungarais, per C. V.

Sur la verda pradaria
 la purtaivans our per via
 tuot averta sülla bara,
 e'l sulai sün sa chavlera,
 vi da l'ögl serrà pendaiva
 e sur god e prà culaiva.

Fluors crodaivan da manzinas
 sco salüd, sco mossas finas,
 ed intuorn sa sblacha tschera
 schuschuraiva la mus-chera.
 Nus purtaivan, els chantaivan
 e dalöntsch ils sains sunaivan.

Patria

Suainter Hans Rbyn, per C. V.

Be leiv l'aua! mumura,
 nu suos-cha plü flippir,
 e tras il god schuschura
 il vent cun leiv respir.
 Aual e god chantinan
 ün chant solen, festal,
 e tuot ils tuns s'abinan
 ad impossant coral:
 Patria, o patria, o chara val!

Eir il cumün s'rumainza,
 la sön va sur las chà,
 e l'elfa e la sainza
 cumainzan sot beà.
 Ma cur cha l'alba chatscha,
 va inno tras la val,
 arvout da ferma bratscha,
 dals sains il tun metal:
 Patria, o patria, o chara val!

La pizza ard' e glüscha,
 la glüm dal muond va sü,
 chi tuot il s-chür sclerischa,
 purtand salüd dal di.
 E millis vuschs strasunan
 tras chasas, munt e val,
 nun odast, co chi tunan?
 Ün inno general:
 Patria, o patria, o chara val!